

jeg faar det ærede Medlems Tilslutning, naar jeg siger —, at disse Tusinder af unge er ikke hovedsagelig Ungdom, som har Forældre og Hjem i København, men hovedsagelig Ungdom ude fra Landet, Ungdom, som maa herind af en eller anden Grund, maa leje et Værelse og købe deres Mad hos fremmede. Jeg kan derfor slet ikke indrømme og maa paa det bestemteste tilbagevise, at disse Forslag, særlig Forslaget om Restaurationsafgiften, skulde tage Sigte paa at beskatte en enkelt Del eller en bestemt Del af Befolkningen og fritage, som det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, den Del af Befolkningen, hvorfra den nuværende Regering hovedsagelig har sin Støtte. Denne Antydning maa jeg paa det bestemteste tilbagevise.

I øvrigt skal jeg ikke gaa ind paa de Udtalelser, der er fremsat. Jeg havde tænkt mig, at Lovforslaget kunde have været behandlet her i Tinget uden Udvalg, og har ogsaa kun hørt Ønske om Udvalgsbehandling fremsat fra en enkelt Side. For saa vidt dette Ønske imidlertid fastholdes, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os dets Opfyldelse. Men jeg vil antage og haabe, at denne Udvalgsbehandling dog kan blive ret kort.

Nina Bang: Den højtærede Finansminister indrømmer, at der ved denne Skat er ramt ikke blot Luksus, men ogsaa et nødvendigt Forbrug; men at Forbruget er ramt i det Omfang, hvori det virkelig rammes, vil den højtærede Finansminister ikke indrømme. Den højtærede Minister mener, at de enligstillede, de logerende, ikke rammes i den Grad, som jeg har talt om. Men den Kendsgerning, at der fremvokser en Række Restaurationer, som netop er beregnet paa den arbejdende, enlige Stand, viser dog, at disse Mennesker henvises til Restaurationer. Hvis der ikke var saa stort et Klientel af den Art, vilde der ikke trives Folkekøkkener, Kvindernes Køkken, Køkken i kvindelig Læseforening, Køkken i Clara Raphaels Hus, alle disse Restaurationer, hvortil enligstillede, baade Mænd og Kvinder, søger hen. Den højtærede Finansminister mener, at der dog ogsaa kommer det Moment i Betragtning for dem, der søger Restaurationer, at man har det hyggeligere der. Ja, desværre er Boligforholdene jo saa slette i vor By, at der for Tusinder af Mennesker ingen hjemlig Hygge er, at der, saa overbefolkede som Tusinder af Lejligheder er, ikke er et Sted, hvor man kan sidde roligt og fredeligt efter

Dagens Gerning; men hvis det skal opfattes som Luksus, at man ønsker det, ja, hvad er saa ikke Luksus udover det, at man har 4 nøgne Vægge og har det tørre Brød?

Den højtærede Minister henviste til en Kaffetold i Sverige. Jeg finder det nu bedst at lade hvert Land handle for sig. Vore Forhold er anderledes end baade de svenske og de serbiske. Den højtærede Finansminister omtalte ogsaa den Graduation, som findes i andre Lande, men den højtærede Finansminister kom kun ind paa den Graduation, der bestaar i, at man graduerer Etablissementerne, og gjorde den meget rigtige Bemærkning, at man i et fint Etablissement kan spise beskedent og omvendt i et Etablissement af en lavere Rang. Men der er ogsaa det Princip, som er fremme i den belgiske Lovgivning, hvor Skattepligten først indtræder, naar den, der indtager et Maaltid, naar op over 10 Frcs., og hvor Pensionatsprisen for en enkelt kun beskattes, naar den kommer op over de 30 Frcs. om Dagen.

Den højtærede Finansminister omtalte ogsaa 5-Kroners Afgiften, der skal betales af de Chokoladevarefabrikker — ja, Fabrikker kan man egentlig daarligt kalde dem —, hvor der ingen fremmed Medhjælp er. Den højtærede Minister udtalte, at der maa betales noget, naar der skal udøves en Kontrol; men han kom ikke ind paa det Tilfælde, som jeg omtalte, at den højtærede Finansministers Kollega den højtærede Handelsminister i dette høje Ting har faaet gennemført et Lovforslag, der ophæver den Afgift, som betales af Vekselererne i Henhold til den bestaaende Børslov. Vekselererne er jo ogsaa underkastet Kontrol; de er underkastet Kontrol ved en meget højt lønnet Embedsmand. Men den højtærede Finansministers Kollega fandt, at det var forkasteligt og uretfærdigt i den Anledning at kræve Afgift af disse Vekselerere, ikke blot fordi Afgiften var for høj, men overhovedet i Henhold til Princippet.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde den Bemærkning, at selv om den Skat, der her paalægges Restaurationer, væsentligt udredes i Byerne, er det dog Landet, der betaler den, idet Landets Ungdom for en stor Del søger ind til Byerne. Ja, selvfølgelig stammer en Del af den Ungdom, der opholder sig i København og er hjemmehørende her, fra Landet, men den arbejder ikke i Landerhverv, men i Byernes Erhverv.